

قانون چندم حرفه‌ای‌ها!

نموده و بدین ترتیب عوارض فحاشی در محیط‌های ورزشی را از دستمزد بازیکنان و باشگاه‌های خاکی کسر می‌کند! و خاطیان یکی دو هفته بعد از انجام عمل فرهنگی‌شان (!) مجدداً به میادین فرهنگی فوتبالی باز خواهند گشت.

۴. قانون چهارم: قانون ایجاد چهره‌های فرهنگی!

طبق این قانون نانوشته که در بین برخی بازیکنان رایج است؛ بازیکن برای مطرح شدن در سطح جامعه و محبوبیت میان جوانان به عنوان یکی از اعضای باشگاه فرهنگی - ورزشی‌اش باید آرام آرام در میهمانی‌های شبانه خاص حضور پیدا کرده و با حضور در میان جوانان روشنفکر جامعه، با آن‌ها ارتباط تنگاتنگی داشته باشد!

در این قانون بازیکن می‌تواند برای هم‌رنگ شدن با جماعت، روی ساق پا یا بازوی خودش فرهنگ‌سازی نموده و با درج خالکوبی روی مناطق یاد شده، ثابت کند هم‌رنگ با سایر جوانان روشنفکر جامعه هستند! از این دست قانون‌ها در فوتبال حرفه‌ای ما زیاد است. آن‌چه اهمیت دارد این است که شاغلین در ورزش و فوتبال حرفه‌ای، نمایندگان باشگاه‌های فرهنگی - ورزشی‌شان هستند و هر عملی که از ایشان سر بزند؛ ممکن است زمینه‌ساز ایجاد قانون بعدی باشد!

منتقل خواهد شد!

تبصره این قانون می‌گوید که به همراه مربی مذکور، بازیکنان چای شیرین (!) که در رقم زدن افتخار سقوط به لیگ پایین‌تر با مربی خود شریک هستند، در لیگ برتر و در کنار مربی خود باقی مانده و با عقد یک قرارداد نجومی جدید، دستمزد شاهکارشان را خواهند گرفت!

۲. قانون دوم: تأثیر متقابل فحاشی!

دومین قانون نانوشته فوتبال ایران دلالت بر این دارد که هیچ فحش و ناسزایی روی زمین نمی‌ماند! در محیط ورزشگاه، تماشاچی با صدای بلند ناسزایش را به سوی بازیکنان و مربی تیم حریف پرتاب نموده، بازیکنان و گاهی مربیان هم بیکار نمانده و ناسزایی پرتاب شده را از روی زمین برداشته و به سمت تماشاچیان و بازیکنان و مربی تیم حریف پرتاب می‌کنند... به این می‌گویند مشارکت فرهنگی! به این ترتیب این قانون تضمین‌کننده فضای سالم ورزشگاه‌ها خواهد بود!

۳. قانون سوم: قانون عکس‌العمل فدراسیون!

طبق این قانون که معتقد است «هر عملی را عکس‌العملی است»، سران فدراسیون فوتبال بیکار نمانده و در ازای بی‌تربیتی‌ها و خاک بر سری‌های رد و بدل شده در ورزشگاه، جرایمی را برای خاطیان تعیین

اصولاً دبیران سرویس‌های ورزشی و سردبیران رسانه‌ها، اصرار خاصی دارند که اگر نویسنده تصمیم دارد یک مطلب ورزشی بنویسد، حتی المقدور در مورد فوتبال ننویسد یا کم‌تر فوتبالی بنویسد! دلیلش هم این است که در کشور ما به مقدار کافی، در اخبار رسانه ملی و روزنامه‌های ورزشی و... از شاهکارهای فوتبال و فوتبالیست‌ها برایتان می‌نویسند.

اما از حق نگذریم؛ هر کاری بکنید باز هم نمی‌شود از خیر فوتبال گذشت...

این فوتبال یک چیزی است که خودش مدام سوتی می‌دهد و با کارهایش در حقیقت دارد دست نویسنده را می‌گیرد و می‌نشانند کنار خودش و می‌گوید «جون من، از من بنویس!»

حالا که خودش این قدر اصرار دارد، می‌خواهیم چند قانون نانوشته فوتبال لیگ حرفه‌ای ایران را برایتان برملا کنیم:

۱. قانون اول: قانون بقای مربی!

طبق اولین قانون نانوشته فوتبال ایران؛ مربی‌های صاحب نفوذ در فوتبال ایران، هرگز از کار بیکار نمی‌شوند... بلکه از تیمی به تیم دیگر منتقل می‌شوند! بر اساس این قانون، مربی شاغل در تیمی که تیم سابق خود را تا سقوط در لیگ دسته یک مشایعت نموده، به هیچ عنوان از کار بیکار نخواهد شد؛ بلکه از تیم سقوط کننده به تیم تازه صعود کرده به لیگ برتر،

ماریوی مجازی!

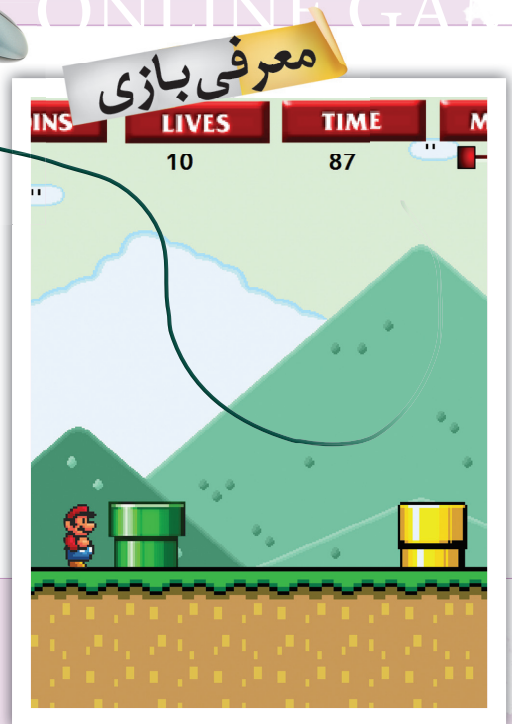
معرفی بازی این شماره دیدار آشنا، کمی وارد فضای نوستالژی و تجدید خاطره شده است. بازی «ماریوی بزرگ» که از سال‌های پیش به «قارچ خور» مشهور شده بود، به تازگی وارد فضای مجازی نیز شد.

زمانی که هنوز بازی‌های رایانه‌ای تا این حد پیشرفته نبودند، بازی «ماریو» در پائین‌ترین سطح گرافیکی ممکن، توسط دستگاه‌های بازی «میکرو» روانه بازار شدند.

کم‌کم ماریو شهرت جهانی برای خودش دست و پا کرد و در هر ورژن جدیدی که از این بازی به بازار می‌آمد، «ماریو» برای خوردن قارچ‌ها و لتوپار کردن خرچنگ‌ها، وارد فضای جدیدتری می‌شد.

اگر مایل هستید می‌توانید به آدرس:

www.full-dl.com/extrapage/onlinesuperflashmario بروید و از این بازی قدیمی لذت ببرید و «قارچ خور» را در فضای مجازی به جنگ با موجودات شرور بفرستید!

ONLINE GAMES